01/12/2023

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Τα δύο φύλα και οι «σεξουαλικοί προσανατολισμοί»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Η πολιτεία πρέπει να θεσπίζει νόμους με σεβασμό και στην ιδιαιτερότητα της παράδοσης του τόπου μας σημειώνει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος σε άρθρο του στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ με τίτλο: Τα δύο φύλα και οι «σεξουαλικοί προσανατολισμοί».

Αφορμή για το άρθρο είναι η επίκαιρες συζητήσεις που γίνονται σχετικά με το θέμα της ομοφυλοφιλίας, ένα θέμα απλό και πολυσύνθετο, όπως χαρακτηριστικά σημειώνει ο Σεβασμιώτατος. Οι συζητήσεις που έχουν ξεκινήσει το τελευταίο διάστημα έχουν να κάνουν και με την πρόθεση της κυβέρνησης να φέρει προς ψήφιση νομοσχέδιο για γάμο των ομοφυλοφίλων.

“Οι νόμοι δεν πρέπει να ικανοποιούν μόνο αυθαίρετες επιλογές του καθενός”

“Οι Ποιμένες της Εκκλησίας που έχουν γνώση και της θεολογίας και των βιολογικών-ψυχολογικών και κοινωνικών επιδράσεων στον άνθρωπο, καλούνται να

αντιμετωπίσουν ποιμαντικά κάθε άνθρωπο, με τα προβλήματα που τον απασχολούν. Το έργο της Εκκλησίας είναι ποιμαντικό, θεραπευτικό και όχι εισαγγελικό. Ασκούν ποιμαντική και στους κατηχουμένους και τους πιστούς, και στους αγάμους και στους εγγάμους, και στους ενθέους και στους αθέους, και στους ετεροφύλους και στους ομοφύλους", σημειώνει ο Μητροπολίτης κ. Ιερόθεος.

Αναφερόμενος στη θέσπιση νόμων από την πλευρά της πολιτείας, ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζει ότι: ***"οι νόμοι που θεσπίζονται δεν πρέπει απλώς να ικανοποιούν τις αυθαίρετες επιλογές του καθενός, αλλά να συντελούν παιδαγωγικά στην ανάπτυξη και αναβάθμιση τόσο του κοινωνικού συνόλου όσο και του κάθε ανθρώπου. Εννοείται, βέβαια, ότι η Πολιτεία πρέπει να θεσπίζει νόμους με σεβασμό και στην ιδιαιτερότητα της παράδοσης του τόπου μας".***

Αναλυτικά το άρθρο του Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου το οποίο δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ στις 29 Νοεμβρίου 2023:

Ἡ Ἐκκλησία διαλέγεται μέ τόν κόσμο, τούς ἀνθρώπους, τούς ἐγγύς καί τούς μακράν, μέ τίς ἀνησυχίες τους καί τά προβλήματά τους, μέσα ὅμως ἀπό τήν θεολογία της, πού εἶναι τό consensus patrum –δηλαδή ἡ συμφωνία τῶν Πατέρων, ἡ ὁποία διατυπώθηκε Συνοδικῶς– ἔχοντας, ὅμως, ὑπ᾽ ὄψιν καί τά δεδομένα τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης. Ἑπομένως, δέν πρόκειται γιά αὐθαίρετες καί ἀτομικές ἑρμηνεῖες τοῦ καθενός.

Ἕνα ἀπό τά ἐπίκαιρα θέματα πού συζητεῖται ἰδιαίτερα στίς ἡμέρες μας, εἶναι τό θέμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας καί ἀναζητᾶται κάθε φορά, ἀπό ὅσους μᾶς ρωτοῦν, νά ἐκφράσουμε τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γι᾽ αὐτό.

Ὅμως τό θέμα αὐτό εἶναι καί ἁπλό καί πολυσύνθετο. Εἶναι ἁπλό, γιατί ὅταν ἀμαφερόμαστε στόν ἄνθρωπο μέ τήν δημιουργία του ὑπάρχουν δύο φύλα, ἄρσεν καί θήλυ. Καί εἶναι πολυσύνθετο, γιατί ὑπάρχουν πολλοί καί ποικίλοι «σεξουαλικοί προσανατολισμοί», λόγῳ τῶν παθῶν καί τῆς διαφοροποίησης τῶν κινήσεων τῶν ψυχικῶν καί σωματικῶν ἐνεργειῶν.

Ἀπό πλευρᾶς βιολογίας, ξέρουμε ὅτι στό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουν τά σωματικά κύτταρα καί τά γενετικά κύτταρα. Τά γενετικά κύτταρα μέ τά ὁποῖα μεταφέρεται ἡ βιολογική ζωή ἀπό γενιά σέ γενιά προκύπτουν μέ τήν διαδικασία τῆς μείωσης. Στήν ἀμφιγονική ἀναπαραγωγή μέ τήν γονιμοποίηση καί τίς μετέπειτα κυτταρικές διαιρέσεις, μέ τήν διαδικασία τῆς μίτωσης (πρόφαση, ἀνάφαση, μετάφαση τελόφαση) δημιουργεῖται ἕνα καινούριο DNA (23 χρωμοσώματα ἀπό τόν πατέρα καί 23 ἀπό τήν μητέρα), τό ὁποῖο, μέ τά χρωμοσώματα, τά γονίδια, τίς ὁρμόνες, τούς ἀδένες, τά ὄργανα καθορίζουν τό

φύλο, μέ μιά διαδικασία πού προκαλεῖ θαυμασμό.

Ἔτσι, ἄλλο εἶναι ἡ βιολογική διαμόρφωση τοῦ φύλου, πού γίνεται ἀμέσως μέ τήν σύλληψη τοῦ ἀνθρώπου καί ἀναπτύσσεται σύμφωνα μέ τά ὑπάρχοντα χρωμοσώματα, γονίδια, ὁρμόνες καί ἀνάπτυξη τῶν ἀντιστοίχων ὀργάνων (ἐκτός ἀπό μερικές γενετικές ἀλλοιώσεις) ἄλλο εἶναι ἡ ταυτότητα τοῦ φύλου, πού γίνεται περίπου στήν ἡλικία τῶν τριῶν ἐτῶν, καί ἄλλο εἶναι ἡ δυσφορία τοῦ φύλου, πού εἶναι συνέχεια τῶν προηγουμένων.

Αὐτό σημαίνει ὅτι, γιά τήν ταυτότητα καί τήν δυσφορία τοῦ φύλου συντελοῦν οἱ ψυχολογικοί ἐνδο-οἰκογενειακοί καί κοινωνικοί παράγοντες, ἀφοῦ ἕνα πολύ μικρό ποσοστό ὀφείλεται σέ γενετικές ἀλλοιώσεις.

Οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας πού ἔχουν γνώση καί τῆς θεολογίας καί τῶν βιολογικῶν-ψυχολογικῶν καί κοινωνικῶν ἐπιδράσεων στόν ἄνθρωπο, καλοῦνται νά ἀντιμετωπίσουν ποιμαντικά κάθε ἄνθρωπο, μέ τά προβλήματα πού τόν ἀπασχολοῦν. Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ποιμαντικό, θεραπευτικό καί ὄχι εἰσαγγελικό. Ἀσκοῦν ποιμαντική καί στούς κατηχουμένους καί τούς πιστούς, καί στούς ἀγάμους καί στούς ἐγγάμους, καί στούς ἐνθέους καί στούς ἀθέους, καί στούς ἑτεροφύλους καί στούς ὁμοφύλους.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ποιμαντικό θεραπευτήριο πού θεραπεύει τόν ἄνθρωπο, ὥστε οἱ ψυχικές καί σωματικές δυνάμεις του, νά ἐνεργοῦν θετικά καί ὄχι ἀρνητικά. Ὅπως προαναφέρθηκε κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἔχει ποικίλους «σεξουαλικούς προσανατολισμούς» μέ τήν προαίρεση πού διαθέτει καί τίς ἐπιρροές πού δέχεται ἀπό τό περιβάλλον, ἀλλά ὅλοι πρέπει νά σέβονται τό κοινωνικό σύνολο καί νά μή τό προκαλοῦν μέ τρόπο ἀλαζονικό.

Ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος στίς ἐπιλογές του, χωρίς νά ἐπιδιώκει νά τό θέτη ὡς πρότυπο στήν κοινωνία, ἀλλά ὁ ἀπαραίτητος κανόνας, ὅπως φαίνεται στήν «Διακήρυξη τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καί τοῦ Πολίτη (τό 1789, ἄρθρο 4)» πρέπει νά εἶναι: «Ἐλευθερία σημαίνει τό νά μπορεῖ νά πράττει τό κάθε ἄτομο ὁτιδήποτε δέν βλάπτει ἕνα ἄλλο ἄτομο. Ἔτσι, ἡ ἄσκηση τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων κάθε ἀνθρώπου θέτει σάν ὅριο τό σημεῖο ἐκεῖνο, ἀπό τό ὁποῖο ἀρχίζει ἡ ἄσκηση τῶν ἰδίων δικαιωμάτων γιά τό ἄλλο ἄτομο. Τό ὅριο αὐτό δέν καθορίζεται παρά μόνον ἀπό τόν νόμο».

Ἀλλά καί ἡ Πολιτεία ὀφείλει νά γνωρίζει ὅτι, ὁ Ἀριστοτέλης στά «Ἠθικά Νικομάχεια», ἀφοῦ καθορίζει ὅτι ἡ ἀρετή εἶναι ἡ μεσότητα μεταξύ ὑπερβολῆς καί ἐλλείψεως, γράφει ὅτι ὁ νομοθέτης ἐνεργεῖ διά τοῦ νόμου ὡς παιδαγωγός.

Αὐτό σημαίνει ὅτι οἱ νόμοι πού θεσπίζονται δέν πρέπει ἁπλῶς νά ἱκανοποιοῦν τίς αὐθαίρετες ἐπιλογές τοῦ καθενός, ἀλλά νά συντελοῦν παιδαγωγικά στήν ἀνάπτυξη καί ἀναβάθμιση τόσο τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ὅσο καί τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Ἐνοεῖται, βεβαια, ὅτι ἡ Πολιτεία πρέπει νά θεσπίζη νόμους μέ σεβασμό καί στήν ἰδιαιτερότητα τῆς παράδοσης τοῦ τόπου μας.